

Mi-e iarna parcă mai străină.

Alexandrescu Oana-Adriana

De câte ori revine iarna, de-atâtea ori mă-închid în mine
Pe fulgi de nea brodez colinde.. și amintiri de-odinioară
Copilăria mi-e departe și-oricât aş vrea, nu mai revine
De-aceea-mi simt inima tristă și lacrima cumplit de-amară!..

Eu simt că iarna mă detestă.. căci neaua-n alte zări şi-o duce
E ca şi cum mi-ar spune simplu că n-are rost să ne-întâlnim
Atunci mă-ntorc în amintire..prezentului nu îi pun cruce
Deşi mă tem de iarna vieţii, mă las atinsă de destin..

Cu fiecare an ce trece, mi-e iarna parcă mai străină
Ori n-o mai văd, ori nu mai vine..ori poate nu mai vreau s-o simt
Atât aştept: un fulg să cadă şi să nu port în suflet vină
Că am îmbătrânit degeaba..la umbra unui trist colind!

4.01.2018

Focşani